

VAN DE ENE ZORG IN DE ANDERE ZORG

Blijspel in 3 bedrijven
(ook zeer geschikt als plattelandspel)

door

ASTRID BAIJS en JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAN DE ENE ZORG IN DE ANDERE ZORG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID BAIJS en JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerrit Kwakernaat, boer

Klazina Kwakernaat, zijn oudste zuster

Hanna Kwakernaat, zijn jongste zuster

Joop de Belder, man

Sonja de Belder, zijn vrouw

Ienemeu, dorpsroddelaarster

Ans Kortekaas, een gast

Jans Bloemenveld, gast

Karel

} Vreemde gasten

Tini

DECOR:

Een zeer eenvoudige woonkamer van een enigszins vervallen boerderijtje. Rechts staat een sjofele zitbank, een salontafeltje en een leunstoel. Links een eettafel met vier stoelen er omheen. Achter in het midden een soort van dressoir of kast. Rechtsachter zit een deur, die leidt naar alle overige vertrekken. Links in de wand zit een diepe opbergkast. De overige aankleding is naar eigen inzicht en mogelijkheden, maar het moet sober blijven

EERSTE BEDRIJF.

(’s avonds net voor 21.00 uur)

We zien de ouderwetse en enigszins schamele woon-eetkamer van de familie Kwakernaat. Hanna zit op de bank een boek te lezen, Klazina zit aan de eettafel en is bezig met een haakwerkje of iets dergelijks en beiden drinken koffie. Gerrit drinkt zijn borreltje, zittend in de leunstoel.

GERRIT: Heb je de deuren al afgesloten, Hanna? (*Hanna hoort niets en leest verder, nu harder*) Hallo! (*slaat met vlakke hand op rand van bank*)

HANNA (*schrikt op*): He? Wat?

GERRIT: Ik vroeg, of je de boel al had afgesloten.

HANNA (*kijkt naar de klok*): Het is net negen uur, man! Dat doe ik straks wel, hoor.

GERRIT: Precies! Negen uur. Dan hoort de boel op slot te zijn. Of denk je soms dat er nog visite komt?

KLAZINA (*opkijkend van haar werk, zuur*): Om deze tijd verwachten wij inderdaad geen visite en op andere tijden ook niet. Bij ons komt er niemand op visite.

GERRIT: Zo is het maar net. Dus de deuren kunnen dicht, Hanna. (*Hanna is echter weer verzonken in haar boek, Gerrit slaat weer met vlakke hand op rand van de bank*)

HANNA (*schrikt weer op*): Wat nu weer, Gerrit?

GERRIT: Ik zei voor de tweede keer, dat de deuren dicht konden.

HANNA: En ik zeg voor de tweede keer, dat ik dat straks wel doe. En anders doe jij het toch.

GERRIT: Dat is mijn taak hier niet. Ik heb andere, veel belangrijkere taken.

HANNA: Dan laat je het Klazina toch doen, die verwacht toch geen visite meer.

KLAZINA: Daar heb ik geen tijd voor, ik ben druk bezig met mijn werkje.

GERRIT: Nou?! De een zit op d’r gat een boek te lezen en de ander zit op d’r gat en heeft het druk met haar werkje!

KLAZINA: En ik ken er één, die zit op zijn gat te zuipen.

GERRIT: Wat te zuipen? Twee, soms drie borreltjes op een avond.

HANNA (*lachend*): Nou Gerrit....Of vier of vijf...

KLAZINA (*met zuur gezicht*): En heel vaak zes of zeven!

GERRIT: Maak het even, zeg! Als ik zeg, twee of drie borreltjes op

een avond, dan bedoel ik...

KLAZINA: Twee of drie in de woonkamer, twee of drie in de stal en twee of drie in je slaapkamer. Dat maakt inderdaad al snel een gemiddelde van zes à zeven op een avond.

GERRIT: Ach, barsten jullie toch! Ik sluit de deuren zelf wel af. (*staat iets onzeker op, gaat weer zitten, de zusters kijken hem spottend aan*) Kijk niet zo naar me. Ik heb alleen weer last van mijn eksterroog.

HANNA (*weer lachend*): Moet je die misschien ook een borreltje geven, Gerrit. Kom je weer in evenwicht. (*Gerrit valt nu terug in leunstoel*)

KLAZINA: Het zou wat! Gerrit en evenwichtig.

GERRIT: Weet je wat jij zou moeten doen? Ook eens een borreltje nemen, raak je je chagrijnigheid misschien eens kwijt. Dat zal ook wel de reden zijn, dat je nooit een vent tegen het lijf bent gelopen.

KLAZINA: Nee, we zullen zeggen, dat ze bij jou in de rij hebben gestaan. Al heb je die verbeelding wel. Nou, doe maar snel de deuren dicht hoor, Gerrit. Anders word je misschien vanavond nog door een wild wijf besprongen.

HANNA (*zuchtend*): En zo gaat het hier dag in, dag uit. Elkaar beschimpen en treiteren. Kunnen we nu niet in vrede met elkaar leven?

KLAZINA: Nou...Met jou zou ik dat nog wel kunnen, maar met die halve gare broer van ons?

GERRIT: Beter half gaar, dan knettergek. Zoals jij.

HANNA (*klapt boek nu dicht*): En nu stoppen jullie twee! Ik sluit de deuren wel af, dan kunnen we naar bed. Het enige plekje, waar je met jezelf ruzie kunt maken als je dat wilt.

GERRIT: We moeten alleen nog afspreken wie Rosa vannacht in de gaten houdt.

KLAZINA: Dat hoeven we niet af te spreken. Dat doe jij dus! Ik verzorg het huishouden en het eten en de dieren zijn voor jou. (*sarcastisch*) En onze zus Hanna heeft het te druk met allerlei clubjes.

HANNA: Dat valt best mee. Twee avondjes in de week ben ik weg.

KLAZINA: Ja, en de rest van de week heb jij het te druk met het organiseren van uitjes van die clubjes.

HANNA: Ik sta tenminste midden in het leven. Zouden jullie ook eens moeten doen. Hebben jullie geen tijd meer om elkaar zwart te maken. Leuke dingen doen.

GERRIT: Daar heb ik geen tijd voor, met al het werk hier op de boerderij. Dus wie heeft het hier weer het zwaarste? Ik dus!

HANNA: Dat valt best mee. Zal ik het eens opnoemen wat jij moet doen?

GERRIT: Dat hoeft niet. Dat weet ik zelf wel. Veel dus!

KLAZINA: Die twintig koeien, twee geitjes, vijf schaapjes en wat kippen en een haan verzorgen noem jij veel? Tjonge, jonge. Wat heeft Gerrit het weer zwaar.

GERRIT: Vergeet de moestuin en het land niet, hè.

KLAZINA: Het land? Laat me niet lachen, man! Dat hoef je maar twee keer te maaien in het jaar. Daar verdienen we geen droog brood mee. En waarmee eigenlijk wel? Je hebt alles van de boerderij verkwanselt. Zal ik *dat* eens gaan opnoemen?

GERRIT: Eh...we gaan geen oude koeien uit de sloot halen, hè.

KLAZINA: Die hoef je niet uit de sloot te halen, die staan hier in de stal. Ze zijn te oud voor de slacht en melk geven zo ook bijna niet meer. Die beesten kosten alleen maar. Lang leve onze superboer!

GERRIT: Nee, dan onze superboerin. Klazina de beste! Beloofde vader en moeder ooit eens, dat ze er voor zou zorgen, dat deze boerderij altijd bloeiend zou blijven. Nou, het enige wat bloeit zijn die dorre geraniums van je in de vensterbank. Voor de rest vreet je hier weinig uit. (*tot Hanna*) En jij hangt de kakmadam in het dorp uit. En dan nog wat...

HANNA: Ja, dan nog wat! Ophouden nu. Dat niet alles is gelopen zoals we hadden gehoopt, is niet alleen jouw schuld. We hadden ook de tijd tegen met dat mestoverschotgedoe en het melkquote. Die zogenaamde goeie ouwe tijd krijgen we niet meer terug, dat weten we alle drie. Dus laten we er alsjeblieft nog iets van maken met elkaar. Anders kunnen we het spul beter verkopen en in een verzorgingshuis gaan zitten.

GERRIT: Oh nee! We verkopen niets! (*even valt er een stilte*) Je gaat me toch niet vertellen, dat jij wel geïnteresseerd bent in dat bod van die...eh...die vent...die..

KLAZINA: Projectontwikkelaar, Gerrit.

GERRIT: Juist! Die vent dus. We verkopen niets en zeker niet aan zo'n omhoog gevallen kereltje uit de stad, die denkt door met een buideltje papiergeld te zwaaien, alles voor elkaar te krijgen. Van mijn leven niet!

KLAZINA (*sarcastisch*): Nou...dan hoeven we misschien niet zo lang meer te wachten.

HANNA: Klazina! Nu ga je echt te ver. (*tot Gerrit*) Eerlijk gezegd, denk ik toch dat we het nogmaals moeten overwegen, Gerrit.

GERRIT: Dat aanbod van die kerel? Hebben wij niet nodig. We hebben genoeg geld om de hele rit uit te zitten.

KLAZINA: Dat zeg jij nu wel steeds. Maar hoe zitten we er eigenlijk voor met de financiën?

GERRIT: Nou....Goed.

HANNA: Ja, dat zeg jij. Maar inzicht in de financiën hebben we niet.

GERRIT: Hoeft ook niet, ook dat regel ik allemaal.

KLAZINA: Ja, Gerrit regelt en verstopt allerlei zaken voor ons in zijn "geheime" kast, waar geen mens van weet waar de sleutel is.

GERRIT: Ik wel en dat is meer dan genoeg. Ik heb de hele administratie op orde, hoor. Dat kun je met een gerust hart aan mij overlaten.

HANNA: Het gaat ons ook aan, Gerrit. Je moest maar eens met die administratie van jou boven water komen. Wat als jij eerder het hoekje omgaat dan wij? Dan weten we van niets.

KLAZINA: Zo is het maar net! Tevoorschijn met je boekwerken, meneertje de boekhouder.

GERRIT (*beetje nerveus*): Eh...Ja...Daar snappen jullie toch niets van. En trouwens, het is de hoogste tijd om naar bed te gaan. Morgenvroeg staan de koeien weer te loeien. (*staat op, nog steeds iets onzeker, ziet Hanna en Klazina weer spottend naar hem kijken*) Ja! Nog steeds mijn eksterrog.

HANNA: Nu je toch staat Gerrit, kun je meteen de kast open doen en je administratie tevoorschijn halen.

GERRIT (*nerveuzer*): Eh...ja...maar...

HANNA: Over de koeien hoef jij je geen zorgen te maken, die doen Klazina en ik morgen wel een keer. We zijn nu meer geïnteresseerd in jouw administratie.

KLAZINA: Zo is dat. Nou Gerrit, kom op met je boeken.

GERRIT (*nerveus, maar gaat nu aardig doen*): Nou...er valt niet zo veel te zien eigenlijk en het is ook helemaal niet nodig, dat jullie die zorgen op je nek nemen. Jullie hebben al genoeg aan jullie hoofden. Het zit allemaal goed, geloof mij nu maar. (*snel*) En nu ga ik afsluiten. (*rent haastig de kamer uit*)

HANNA: Nou ja, zeg!

KLAZINA: Ik weet wel waarom we niets mogen zien.

HANNA: Oh ja? Wat dan?

KLAZINA: Meneer heeft er helemaal geen administratie op na gehouden, als je het mij vraagt. Heb jij hem ooit wel eens met zijn neus in de boeken hier zien zitten?

HANNA: Nee, dat niet. Maar er zijn toch inkomsten en uitgaven? En rekeningen voor het gas, licht en weet ik allemaal niet meer. Dan moeten er ook afschriften van zijn. En wat dacht je van de belasting? Die komt ook ieder jaar op de proppen. Ik verwacht, dat

het allemaal wel goed gaat, anders hadden we ze wel op de stoep staan. Maar ja, hoe we er precies voor staan, dat weten we natuurlijk niet.

KLAZINA: Precies! En dat behoren wij ook te weten. Ik haal Gerrit meteen op en dan kan hij met zijn billen bloot. *(staat op)*

HANNA: En zorg dan wel dat hij de sleutel van die kast meeneemt, anders krijgen we nog niets te zien.

KLAZINA *(strijdlustig)*: Oh nee? Dan breek ik hem desnoods open. *(gaat af)*

HANNA: Nou, dat kon nog wel eens een hele strijd worden met Gerrit. Maar we hebben er ook recht op te weten, hoe we er voorstaan. *(ruimt de kopjes op en de kamer iets aan kant, dan komen Klazina en Gerrit weer in de kamer. Gerrit niet geheel vrijwillig, hij wordt aan zijn arm meegesleurd de kamer in)*

KLAZINA: Zo, daar zijn we dan. Open die kast, mannetje!

GERRIT: Ik heb je toch gezegd, dat ik vergeten ben waar ik de sleutel van die kast heb gelaten.

HANNA: Ja hoor, Gerrit! Dat gelooft toch geen mens. Kom op met die sleutel.

GERRIT *(zenuwachtig)*: Die sleutel ligt in een bloemen...eh...die sleutel ligt ergens, maar ik weet echt niet waar.

KLAZINA: Zei jij bloemen....? Bloemen....vaas misschien, Gerrit?

GERRIT: Nee! Geen vaas! Geen vaas!

HANNA: Dan weten wij genoeg, nietwaar Klazina? Een bloemenvaas dus. Maar nu is nog de vraag welke?

KLAZINA: Dat lijkt me ook niet zo moeilijk. Vast die oude vaas die Gerrit boven op zijn kast in zijn slaapkamer heeft staan en waar we niet eens naar mogen kijken, laat staan pakken. Ja hè, Gerrit?

GERRIT: Nee! Niet die vaas. Dat staat alleen maar op de kast, omdat..eh...omdat...

HANNA: Nou? Waarom staat dat daar?

GERRIT: Eh...omdat ik er aan gehecht ben. Omdat hij van onze moeder is geweest.

KLAZINA *(schiet in de lach)*: Omdat hij er aan gehecht is! Gerrit die gehecht is aan zo'n oude rotvaas.

GERRIT: En toch is het zo.

KLAZINA: Natuurlijk is het zo, Gerrit. Je bent er aan gehecht, omdat je daar vast van alles in bewaard, wat wij niet mogen weten. Zal ik die mooie vaas eens ophalen, jongen?

GERRIT: Nee! Blijf van die vaas af. Daar hebben jullie niets in te zoeken. *(even valt er een stilte)* Ik...eh...ik heb die rotsleutel hier. *(haalt sleutel van de kast nu uit zijn broekzak)*

HANNA: Nou ja! Maakte je daar nu al die drukte om?

GERRIT (*loopt naar de kast, draait zich om*): Waarom moeten jullie het nu zien? Ik heb toch altijd alles goed voor jullie geregeld?

KLAZINA: Open die kast! (*aarzelend steekt Gerrit nu de sleutel in de kast, draait zich nog een keer om naar zijn zusters, aarzelt, maar draait dan toch de sleutel om en opent de kast. Hanna en Klazina kijken er onmiddellijk in*)

HANNA: Nou, waar ligt jouw administratie, Gerrit? Ik zie alleen maar kleding hangen. (*haalt er een pak uit en nog een pak, dan verbaast*) Heb jij Pa zijn kleding hier nog steeds hangen?

GERRIT: Ja, ik kon het niet over mijn hart halen, om die weg te gooien. Trouwens hij had dezelfde maat als ik, dus altijd handig als je het eens nodig hebt.

KLAZINA: Waar zou jij het nou nodig voor hebben? Je gaat nooit uit.

GERRIT: Het is ook alleen maar bedoeld voor speciale gelegenheden. (*pakt snel pakken terug en hangt ze weer in de kast*)

KLAZINA: De enige speciale gelegenheid die ik kan bedenken, is dat je hem aantrekt als je een van ons tweeën kan wegbrengen.

HANNA: Hè, gatverdamme Klazina. Hou op. (*tot Gerrit*) Laat ons nu maar je bescheiden zien. Ik ben zeer nieuwsgierig.

GERRIT (*nu nerveus*): Eh...ja....(*gaat weer voor kast staan, dan in ene fel*) Goed dan! Als jullie het echt willen zien...Dit is alles! (*haalt een grote enveloppe uit de kast, die nauwelijks gevuld is*)

KLAZINA: Dat is alles? Eén dun enveloppe? En dat is jouw hele administratie?

GERRIT: De brandverzekering en drie levensverzekeringen, die Pa en Ma voor ons hadden afgesloten en die heel wat waard zijn. Honderdduizend gulden per persoon, dus nu ongeveer vijftigduizend euro waard. Dus je ziet, we zitten er warmpjes bij.

HANNA: We zitten er verrekte koud bij zal je bedoelen! Die dingen zijn pas iets waard, als een van ons iets overkomt.

KLAZINA: En jij rekent er zeker op, dat wij de eerste zijn, hè Gerrit? Vandaar dat je die pakken hebt bewaard.

HANNA: Is dit echt het enige wat je bij hebt gehouden, Gerrit?

GERRIT (*na aarzeling*): Ja. (*dan snel*) Maar we hebben alle drie ons AOW, dus ruim genoeg om van te leven.

HANNA: Ik sta perplex! Jij wilt dus zeggen, dat er ook niets op een spaarrekening staat of zo iets?

KLAZINA: Ja, want ik weet zeker, dat onze Pa en Ma een behoorlijke spaarrekening hadden. Waar is dat gebleven, Gerrit?

GERRIT (*nog nerveuzer*): Eh....Daar zijn we doorheen.

HANNA en Klazina (*tegelijk*): Wat?!

GERRIT: Wat denk je dat al het voer van die beesten kost, de brandverzekering, de belastingen en noem maar op. Als jullie mij niet hadden gehad, dan hadden jullie al lang van de boerderij afgemoeten.

KLAZINA: Nee, maar! Dus we moeten je eigenlijk dankbaar zijn, dat je het zo goed hebt gedaan? (*sarcastisch*) Dankjewel, Gerrit! Dankjewel, grote broer! Dankjewel, dat je ons vertrouwen in jou zo hebt beschaamd. (*dan horen we gebonk op de buitendeur*)

HANNA: Horen jullie dat ook? (*weer wordt er gebonkt op buitendeur*) Er staat iemand voor de buitendeur. Wie kan dat nu nog zijn?

GERRIT (*eigenlijk wel opgelucht door deze verstoring, vrolijk*): Ik kijk wel. (*gooit envelop snel in de kast, draait deur weer vast, steekt sleutel weer in zijn broekzak en rent de kamer weer uit*)

KLAZINA: Erg last van zijn eksterroog heeft hij ineens ook niet meer. Maar hij is nog niet klaar met me, oh nee!

HANNA: Nou, met mij ook nog niet.

KLAZINA: Maar welk mens komt er om deze tijd nog aan de deur? Kan nooit veel goeds zijn.

HANNA (*beetje ongerust nu*): Wat bedoel je met, kan nooit veel goeds zijn?

KLAZINA: Nou ja, normaal komt er al niemand en nu midden in de nacht. Dat vind ik vreemd en verdacht

HANNA: Nu overdrijf je, Klazina. Het is midden op de avond. Maar je hebt wel gelijk, dat het vreemd is. Moeten we ook niet even gaan kijken?

KLAZINA (*verschrikt*): Ben jij gek! Straks is het een of andere moordenaar.

HANNA: Doe niet zo idioot! Je moet zulke dingen niet zeggen. Verdorie, je maakt een mens aan het schrikken.

KLAZINA: Nou, je weet maar nooit. Ik... (*op dat moment komt Gerrit, enigszins opgewonden de kamer in*)

GERRIT: Die lui zijn knettergek! (*gaat weer in leunstoel zitten*)

KLAZINA: Wie, wat?

HANNA: Wie waren dat, Gerrit?

GERRIT: Een vrouw en een man en die zeiden dat ze hier moesten zijn. Nou, ik heb gezegd, dat wij niemand verwachten en dat ze op konden donderen! En ik heb meteen alle klinken op de deur vastgezet. (*er wordt weer op de buitendeur gebonkt*) Niet op reageren.

KLAZINA: Zagen...zagen ze er gewoon uit, Gerrit?

GERRIT: Heb ik niet opgelet. Waarom zou ik? Volk wat zo laat aan

de deur komt, is niet te vertrouwen. *(er wordt weer gebonkt)* Nou heb ik er genoeg van. *(staat op)* Ik haal de hooivork op en verjaag ze van ons erf.

HANNA: Wacht nu even, Gerrit. Misschien zijn het wel heel normale mensen en zijn ze de weg kwijtgeraakt. Ik kijk wel even.

KLAZINA *(verschrikt)*: Ben je nu helemaal gek geworden! Je gaat daar niet alleen naar toe, hoor.

HANNA: Nou, dan ga je toch met me mee. *(Gerrit gaat weer snel zitten)*

KLAZINA: Hè?...Eh....Ik kijk wel uit!

HANNA: Dan ga ik alleen. *(loopt naar deur)*

GERRIT en KLAZINA *(tegelijk)*: Niet doen!

HANNA: Stelletje angsthazen! *(gaat af)*

KLAZINA *(verwijtend)*: Laat jij je zuster zo maar alleen gaan? Flinkke vent ben je, hoor.

GERRIT: Mag jij wel zeggen! Jij gaat toch ook niet met haar mee? En trouwens, ik ben al geweest en heb ze weggestuurd. Ik snap ook niet, waarom Hanna zo nodig die gasten wil zien.

KLAZINA: Dat weet ik ook niet, maar één ding weet ik zeker, ze komen er niet in, hoor Gerrit.

GERRIT: Oh, zeker niet! Er heeft niemand hier iets te zoeken. *(dan gaat de deur open en komt Hanna binnen)*

GERRIT en KLAZINA *(tegelijk)*: En?

KLAZINA: Je hebt ze toch wel weggestuurd, hè?

HANNA: Nee.

GERRIT: Wat nee? Waar zijn die lui dan?

HANNA: In de gang.

GERRIT: In de gang?! Ben je nu helemaal! Straks stelen ze al onze spullen weg!

HANNA: Ja, jouw bloemenvaas als eerste! Man, er is helemaal niets aan de hand. Het zijn heel gewone mensen, die dachten dat ze hier moesten zijn.

KLAZINA: Nou, als ze het dachten dat ze hier moesten zijn, maar het dus verkeerd hebben gedacht, waarom staan ze dan in de gang?

HANNA: Omdat we ze misschien dan kunnen helpen waar ze wel moeten zijn. *(doet deur weer open en roept)* Komt u maar binnen, hoor.

KLAZINA en GERRIT *(tegelijk en verschrikt kijkend)*: Nee! *(Joop en Sonja komen nu de kamer binnen)*

SONJA *(heel aardig)*: Goedenavond. Ik ben Sonja de Belder en dit is mijn man Joop. *(Gerrit en Klazina zeggen niets, maar kijken het echtpaar loerend aan)*

JOOP: Ook goedenavond. (*even is het stil, Joop voelt de gespannen situatie aan*) Ik krijg het idee, dat we hier niet echt welkom zijn.

GERRIT: Dat heb je dan goed geraden!

JOOP: Toch snap ik dat niet.

KLAZINA: Je hoeft maar één ding te snappen....wegwezen!

HANNA: Rustig nu. Laat die mensen nu even uitleggen, hoe ze hier verzeild zijn geraakt. (*knikt naar Sonja en Joop*) Gaat uw gang.

SONJA: We snappen dit echt niet, hoor. Tom-Tom heeft ons naar dit adres gestuurd.

GERRIT: Die vent ken ik niet! Wie is dat?

JOOP (*glimlachend*): De Tom-Tom. (*als iedereen hem bevreemd aan kijkt*) Ons navigatiesysteem, wat we ingesteld hebben om op het juiste adres te komen.

GERRIT: Nou, wat het ook is, het heeft jullie naar het verkeerde adres gestuurd. Gegroet!

SONJA (*glimlachend*): Dit is toch Dorpstraat 24 in Tongeren?

HANNA: Dat klopt. Dat is ons adres.

JOOP: Dan zijn we al een stap verder.

GERRIT: Jij verzet geen stap verder, voordat ik dat zeg.

HANNA (*tot Sonja*): Vertelt u verder. Gaat u er even bij zitten. (*Sonja en Joop gaan op bank zitten, Gerrit en Klazina keren hen de rug toe, Hanna pakt stoel bij tafel vandaan en gaat naast bank zitten*)

SONJA: Dank u. Ik zal u niet vermoeien met hoe de Tom-Tom werkt, maar we hadden uitgezocht, welk adres we moesten hebben. En dit adres kwam er echt uit.

HANNA: Ja, maar hoe kwam u dan aan dit adres? Wat zoekt u eigenlijk?

JOOP: We zochten eerst naar een instelling van de zorg.

KLAZINA: Nou, dan bent u wel op het goede adres hoor, het barst hier van de zorg.

SONJA (*verheugd*): Dus we zitten hier wel goed? Oh, hoor je dat Joop? Fantastisch!

HANNA: Dat bedoelde mijn zuster niet. We hebben zelf de nodige zorgen.

JOOP: Oh! U bent hier ook om verzorgd te worden. Nu begin ik het te begrijpen. En bevalt het hier?

GERRIT: Het bevalt me hier prima, maar ik begin steeds minder te begrijpen van jouw gezwam. Wat zoek je hier en waarom ben je hier? Ik heb liever dat je onmiddellijk vertrekt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto